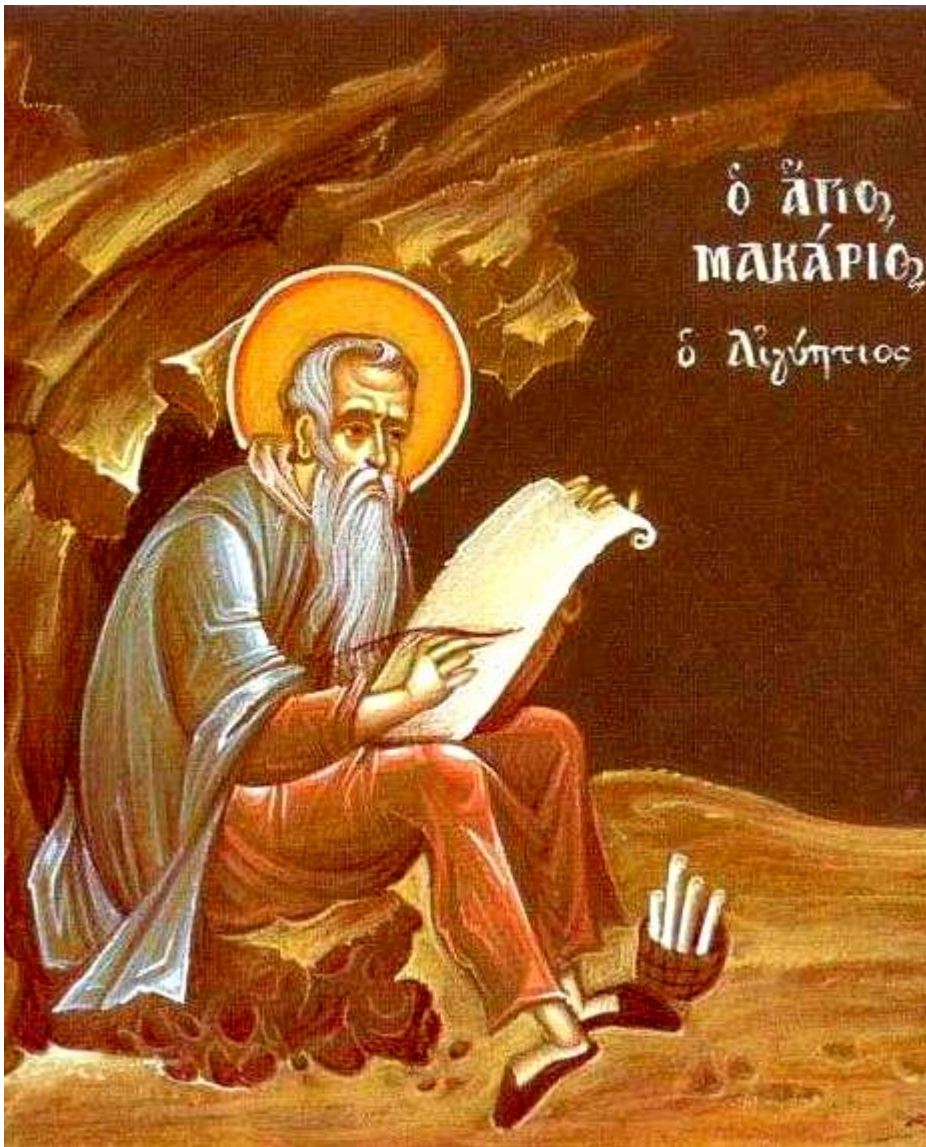

Πως συκοφαντήθηκε ο αββάς Μακάριος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο αββάς Μακάριος διηγήθηκε μια συκοφαντική περιπέτειά του, που δείχνει ότι πολλές φορές εκείνοι που συκοφαντούν ένα πρόσωπο επιτρέπει ο Θεός να αποκαλύπτονται, για να μετανοήσουν και να θεραπευθούν και αυτοί, ενώ βρίσκονται σ' αυτή τη ζωή.

Όταν ήμουνα, μας είπε, νέος έμενα σε ένα κελλί στην Αίγυπτο. Εκεί με χειροτόνησαν κληρικό για να λειτουργώ στην πόλη. Επει-δή όμως δεν ήθελα να δεχθώ το αξίωμα, έφυ-γα σε άλλη πόλη. Κοντά μου ήλθε ένας ευλαβής κοσμικός, έπαιρνε το εργόχειρό μου και με εξυπηρετούσε. Συνέβη τότε, από ενέργεια του

πειρασμού, να παραστρατήσσει μία παρθένος από ένα γειτονικό χωριό και να μείνει έγκυος.

Την ρωτούσαν λοιπόν, ποιός σε έφερε σ' αυτή την κατάσταση, και απαντούσε· ο Αναχωρητής.

Βγήκαν τότε όλοι οι κάτοικοι του χωριού, με συνέλαβαν και κρέμασαν γύρω από το λαιμό μου μαυρισμένες χύτρες και κουτάλια ξύλινα, με τραβούσαν στους δρόμους του χωριού, με διαπόμπευαν και με χτυπούσαν, φωνάζοντας: «Αυτός ο μοναχός διέφθειρε την κοπέλλα μας, πάρτε τον από εδώ, πάρτε τον». Με χτύπησαν τόσο πολύ, ώστε παρά λίγο να πεθάνω. Πάνω στην ώρα έφθασε κάποιος ηλικιωμένος και φώναξε προς τον όχλο: «Μέχρι τότε θα χτυπάτε αυτό τον ξένο μοναχό»;

Επίσης ο άνθρωπος που με διακονούσε, με ακολουθούσε ντροπιασμένος, διότι και αυτόν τον έβριζαν και του έλεγαν ειρωνικά: «Χμ! Να, τί έκανε ο Αναχωρητής που τόσο τον επαινούσες»! Ενώ οι γονείς της κοπέλλας έλεγαν: «Δεν τον αφήνουμε να φύγει, αν δεν μας δώ-σει εγγύηση ότι θα την τρέφει». Παρακάλεσα τον διακονητή μου και εγγυήθηκε για λογα-ριασμό μου. Αφού με άφησαν ελεύθερο, ήλθα με τον διακονητή μου στο κελλί μου, του έδω-σα όσα ζεμπίλια είχα πλέξει και του είπα:

—Πούλησέ τα και δώσε στη γυναίκα μου να φάει!

Και έλεγα με το λογισμό μου: «Μακάριε, να που απέκτησες γυναίκα. Τώρα πρέπει να εργάζεσαι λίγο περισσότερο για να την τρέφεις». Και εργαζόμουνά νύκτα και ημέρα και της έστελνα χρήματα.

Όταν έφθασε ο καιρός να γεννήσει, αυτή η ταλαίπωρη βασανιζόταν για πολλές μέρες και δεν μπορούσε να γεννήσει. Άρχισε λοιπόν να φωνάζει και να λέει: «Κάνετε έλεος προς εμένα, διότι έπεσα σε δύο μεγάλα κακά, στην πορνεία και στη συκοφαντία. Είπα ψέματα εναντίον του Αναχωρητή και αδίκως τον κα-τηγόρησα. Τίποτε δεν μου έκανε εκείνος· ο τάδε με διέφθειρε».

Μόλις το πληροφορήθηκε αυτό ο διακονητής μου, έτρεξε γρήγορα, ήλθε σε μένα και μου το ανέφερε. Και πρόσθεσε· ολόκληρο το χωριό έρχεται εδώ για να σου ζητήσει συγνώμη και να σε τιμήσει. Εγώ, μόλις το άκουσα, φοβήθηκα για την ψυχική μου βλάβη, η οποία θα μπορούσε να επέλθει από τους επαίνους των ανθρώπων. Γι' αυτό σηκώθηκα αμέσως και έφυγα για τη Σκήτη. Αυτός είναι ο κύριος λό-γος που με έκανε να βρίσκομαι τώρα εδώ σ' αυτή τη Σκήτη.

(«Το πάθος της συκοφαντίας», εκδ. Ετοιμασία, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 2006, σ. 57-59).